

บทที่ 1

บทนำ

ไม้ประดับในประเทศไทยมีการปลูกกันมาเป็นเวลานาน เพื่อความสวยงามและร่มรื่น โดยไม้ได้มุ่งหวังในแง่การค้า และไม่ได้ยึดถือเอาการปลูกไม้ประดับเป็นอาชีพหลัก จนกระทั่งความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีมากขึ้น การปลูกไม้ประดับจึงได้ขยายตัวขึ้นเป็นธุรกิจ เมื่อความต้องการไม้ประดับมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ตลาดการค้าไม้ดอกไม้ประดับจึงได้ขยายตัวจากการปลูกเพื่อจำหน่าย เป็นการปลูกไม้ประดับให้เข้าเพื่อการตกแต่งภายในและการปลูกไม้ประดับเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เมื่อตลาดการค้าไม้ดอกไม้ประดับได้ขยายกว้างขึ้น และมีปริมาณมากขึ้น ร้านค้าเกี่ยวกับต้นไม้ก็เพิ่มจำนวนมากขึ้น อาทิเช่น บริเวณตลาดต้นไม้ที่เทเวศน์ องค์การตลาดเพื่อการเกษตร (ย่านสินค้าพลโยธิน) ร้านเพาะชำต้นไม้ ตามถนนสายต่าง ๆ

ปัจจุบันไม้ดอกไม้ประดับ เริ่มมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตประจำวันมากขึ้น มีการนำไม้ประดับมาใช้ในการตกแต่งทั้งภายในและภายนอกอาคาร เพื่อให้ให้เกิดความสวยงาม และทำให้สภาพแวดล้อมดีขึ้นจนใกล้เคียงกับธรรมชาติ ซึ่งมีผลให้สภาพจิตใจคลายความตึงเครียดลง ดังนั้นการนำไม้ประดับเพื่อการตกแต่งจึงได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นธุรกิจทางเกษตรกรรมอย่างหนึ่งในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา และเป็นที่นิยมอย่างมากในกลุ่มธุรกิจของไทยในช่วง 2-3 ปีนี้ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ ที่มีประชากรอยู่กันอย่างหนาแน่นและที่ดินมีราคาแพง แต่การปลูกไม้ประดับให้เข้า เพื่อการตกแต่งภายในยังไม่มีคำสั่งส่งเสริมอย่างจริงจังจากรัฐบาล ทั้งในแง่ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เกษตรกรต้องศึกษาหาข้อมูลด้วยตนเอง ทั้ง ๆ ที่การปลูกไม้ประดับให้เข้า เป็นการช่วยเพิ่มพูนรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างมากนอกเหนือจากการปลูกไม้ประดับเพื่อจำหน่าย ดังนั้นในที่มีสิ่งได้ศึกษาถึงข้อมูลขั้นพื้นฐานในการปลูกไม้ประดับ การตลาด ต้นทุนและรายได้ ตลอดจนผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกไม้ประดับเพื่อให้เข้าประดับภายใน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างของต้นทุน และรายได้จากการปลูกไม้ประดับให้เข้า เพื่อการตกแต่งภายใน

2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของผู้ประกอบการ รวมทั้งแนวทางในการแก้ปัญหา

3. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและเผยแพร่การปลูกไม้ประดับให้เข้าเพื่อการตกแต่งภายในให้แพร่หลาย และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศยิ่งขึ้นในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาด้านทุนและรายได้ของการปลูกไม้ประดับให้เข้าเพื่อการตกแต่งภายใน เป็นการศึกษาข้อมูลตั้งแต่เกษตรกรเริ่มปลูก จนกระทั่งได้นำผลผลิตออกจำหน่ายหรือให้เข้า จึงได้กำหนดขอบเขตการศึกษาได้ดังนี้คือ

1. ไม้ประดับภายในอาคาร หมายถึง ไม้ประดับในร่มหรือพันธุ์ไม้ประดับภายในซึ่งไม้ประดับในที่นี้มีแสงสว่างหรือแสงแดดตามธรรมชาติจำกัด และปลูกในภาชนะพื้นที่จำกัด เช่น ในกระถางหรือในภาชนะอื่น ๆ

2. ขอบเขตพื้นที่ทำการสำรวจและวิจัย ได้กำหนดทำการสำรวจและวิจัยเฉพาะจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง ส่วนท้องถิ่นที่จะทำการสำรวจนั้น จะเลือกสำรวจเฉพาะเขตอำเภอตลิ่งชัน บางกอกน้อย บางเขน หัวหมาก จังหวัดกรุงเทพมหานคร และอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เพราะเป็นอำเภอที่มีการปลูกไม้ประดับเป็นจำนวนมากเพื่อการค้า

3. การวิจัยในเรื่องนี้มุ่งที่จะสำรวจว่าล้นผู้ปลูกไม้ประดับ และธุรกิจที่ให้เข้าต้นไม้ไปจัดประดับภายใน เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการปลูกไม้ประดับ การลงทุน ค่าใช้จ่าย และรายได้จากการให้เข้าไม้ประดับเพื่อตกแต่งภายใน ตลอดจนวิธีการจำหน่าย เพื่อนำมาวิเคราะห์หาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

วิธีการศึกษา

1. รวบรวมและศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยรวบรวมจากแหล่งต่อไปนี้

1.1 จากการสังเกตการณ์สภาพทั่วไปและสอบถามผู้ปลูกเลี้ยงไม้ประดับ อำเภอ บางกอกน้อย อำเภอตลิ่งชัน อำเภอหัวหมาก อำเภอบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร และอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1.2 สัมภาษณ์ผู้ปลูกไม้ประดับ หรือธุรกิจผู้ให้ ไม้ต้นไม้มือเพื่อประดับภายใน โดยอาศัยแบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้สำหรับการเลือกตัวอย่างธุรกิจให้ ไม้ประดับภายใน แบ่งออกเป็น 2 ขนาดคือ

1.2.1 ธุรกิจให้ ไม้ประดับขนาด เล็ก เป็นธุรกิจที่ ให้ ไม้ประดับ เพื่อ การตกแต่งภายในอาคารที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000,000 บาทต่อปี

1.2.2 ธุรกิจให้ ไม้ประดับขนาดใหญ่ เป็นธุรกิจให้ ไม้ประดับ เพื่อการตกแต่งภายในอาคารที่มีรายได้สูงกว่า 1,000,000 บาทต่อปี

2. ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยค้นคว้า และศึกษาจากเอกสาร หนังสือ และรายงานทางวิชาการที่เผยแพร่โดยหน่วยงานราชการ และสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. วิเคราะห์ต้นทุนและรายได้ที่รับจากการปลูกไม้ประดับให้ ไม้เพื่อการ ตกแต่งภายใน

4. วิเคราะห์ปัญหาและข้อ เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงวิธีการดำเนินงาน ต้นทุน และผลตอบแทนจากการปลูกไม้ประดับ ให้ ไม้ พร้อมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงาน

2. ข้อมูลที่ศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจจะลงทุนในกิจการนี้

3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องใช้ในการพิจารณาวางนโยบาย ส่งเสริมอาชีพแก่ เกษตรกรหรือธุรกิจ

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย